

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published weekly under the auspices of
The Winnipeg Trades and Labor Council
cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.
Subscription \$2.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
часопис для робочого люду — виходить раз в тиждень.
заходом Вінніпегської Ремісничо-Робітничої Ради.
Передплата \$2.00 на рік.
Реклація за оголошення не відіає.

Адреса: **UKRAINIAN LABOR NEWS**
cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

НОВА УГОДА ПЕТЛЮРИ З ПОЛЯКАМИ.

Ще 27-го липня Петлюра ви-
дав був до своїх жовнірів "на-
каз", в котрім між иншим бу-
ло сказано:

"В що хвилину на допо-
могу нам прийшли брати Га-
личани, вони залишили свої
оселі, відходячи від пере-
важного силою ворога, але
прийшли на наш терен, як
належить дисциплінованій
армії, свідомій правоти
свого діла і своїх змагань".

Очевидно тут нема сказано,
чи "брати Галичани" так з до-
бра-дила, на власну руку і без
нічийного розказу "залишили
свої оселі, відходячи від пере-
важного силою ворога", себто
Поляків, чи хтось їм дав при-
каз заставити борбу з поль-
ськими наїздниками і опусти-
ти польський фронт. Також
нема сказано, через що і на я-
кій підставі заперестано з По-
ляками війну. Однак фактом
є, що самий Петлюра заяв-
ляє, що галицькі українські
війська заставили війну з
Поляками і опустили польсь-
кий фронт. Сего вистарчає,
щоб заключити, що такий
крок мусів бути зроблений на
підставі певної угоди, певно-
го порозуміння з Поляками,
хоч про се нічого не згадує
Петлюра.

Та в іншій офіційній зая-
ві Петлюра вже отворто гово-
рить про закінчене ним уго-
ди з Поляками. В укр. газе-
тах (також в Канаді) була не-
давно поміщена слідуюча но-
винка:

"Дня 20 серпня одержано
бездротним телеграфом від
генерала Петлюри, головно-
го команданта українських
військ, слідуючу заяву: —
Ровно, Дубно, Житомир,
після угоди з Поляками, зна-
ходяться в наших руках. На-
шій військ під проводом
Онукова, досвідченого ге-
нерала з бувшої російської
армії, наступають здовж лі-
нії Шинелівка-Умань. Ми у-
війшли в найбільше при-
ятельські зносини з Руму-
нією" і т. д.

Тут Петлюра говорить вже
явно про угоду з Поляками,
однак також не каже нічого
більше про цю угоду. Та фак-
том, що така угода між
Петлюрою а Поляками була
заклучена. А що більше
було в тій або якій другій
угоді, (прим. віддане Полякам
Галичини), про се від самого
Петлюри вістка сюди не дій-
шла. Однак як можна заклю-
чувати угоду з Поляками, що
до одної справи, то чому не
можна що до другої? Як По-
ляки можуть бути союзника-
ми Петлюри в однім випадку,
то можуть бути ними і в дру-
гім.

Се все відноситься до угоди
заклучених між Петлюрою а
Поляками давніше. Місяць
тому назад Петлюра заключив
з Поляками нову угоду, або
як пише ся в пресі перемир-
я, на підставі котрої він від-
стає від Польки амуції. Ос-
тавши на боці неточні віст-
ки, які появили ся в сій справі
тут на американській землі, ми
подаємо ось тут те, що пише
в сій справі львівський "Впе-
ред", газета, котра є прихиль-
на Петлюрі і тому що вихо-
дить у Львові, має про цю
справу точні інформації. "Впе-
ред" з 4 вересня пише про пе-
ремирє між Петлюрою а По-
ляками слідуюче:

"ПЕРЕМИРЄ."
Від довгого часу ходили
між польською і українською
суспільністю непокоїчі віст-
ки про якісь військові місії,
що наради то тут у Львові, то в
Варшаві, про завішене ору-
жя. Ні з польської ні з укра-
їнської сторони не було під-
цим оглядом ніяких офіцій-
них комунікатів, які би ці ві-
сті заперечували, або potwier-
джували. Шойно останній во-
єнний комунікат варшавско-
го воєнного штабу приносить
урядову вістку, що дня 1 ве-
ресня, ц. р. підписала началь-
на команда польських військ
і повновласники головної у-
країнської військової команди
умову про перемирє.

Докладного урядового зме-
сту цього перемирє не подано
до публічного відома. Пів-
офіційні донесення говорять
про витичене демаркаційної
лінії, про речинє перемирє
і його виповіженє, про ви-
міну воєнних полонених, а на-
віть про матеріальну поміч у-
країнцям в боротьбі проти бо-
льшевиків.

На іншій місці в сій самій
числі "Вперед" є поміщена
слідуюча новинка:

"ЗАВІШЕНЕ ОРУЖЯ."
Комунікат варшавського Ге-
нерального штабу з дня 3 ве-
ресня подає: Договір про за-

**"ЗАВІШЕНЕ ОРУЖЯ МІЖ У-
КРАЇНЦЯМИ І ПОЛЯКАМИ."**

Сьогоднішні (середі рано)
телеграми приносять ось такі
вістки:

Комунікати варшавського ге-
нерального штабу з дня 2 с.
м. подають: Галицький фронт:
Дня 1 вересня с. р. підписала
умову що до завішення ору-
жя начальна команда польських
військ та повновласники голо-
вної української військової ко-
манди.

**Основні точки роземної
умови.**

Умову завішення ору-
жя між Україною а Польщею підпи-
сав атаман Петлюра та поль-
ська начальна команда. В у-
мові є зазначені основні то-
чки про витичене демаркацій-
ної лінії та про виміну бран-
ців. Роз'єм обов'язує на один
місяць від 1 вересня і може бу-
ти зрівняний за п'ятиденним
виповіженєм.

Головні точки роз'єму є сі-
дуючі:

1. Витичено демаркаційну
лінію і віддано Українцям кіль-
ка становить на лінії Рівно-Ду-
бно.

2. Усталено уділюване помо-
чі Українцям через достарчу-
ване їм ору-жя.

**Перший транспорт 200.000
ладунок відіслано вже до Ка-
м'янця.**

**Телеграфічне полученє Камі-
нець Подільський-Варшава.**
Супроти завішення ору-
жя між Поляками і Українцями
получено телеграфічно через
апарат Гугеса Варшаву з Ка-
м'янцем Подільським.

**Українська репрезентація
в Варшаві.**

У Варшаві має перебувати
українська репрезентація.
В тій справі тепер там пе-
ребує висланий атамана Пе-
тлюри, Павлюк.

А на слідуючий день (5 ве-
ресня) "Вперед" в редакційній
статі каже:

"ПЕРЕМИРЄ."

Від довгого часу ходили
між польською і українською
суспільністю непокоїчі віст-
ки про якісь військові місії,
що наради то тут у Львові, то в
Варшаві, про завішене ору-
жя. Ні з польської ні з укра-
їнської сторони не було під-
цим оглядом ніяких офіцій-
них комунікатів, які би ці ві-
сті заперечували, або potwier-
джували. Шойно останній во-
єнний комунікат варшавско-
го воєнного штабу приносить
урядову вістку, що дня 1 ве-
ресня, ц. р. підписала началь-
на команда польських військ
і повновласники головної у-
країнської військової команди
умову про перемирє.

Докладного урядового зме-
сту цього перемирє не подано
до публічного відома. Пів-
офіційні донесення говорять
про витичене демаркаційної
лінії, про речинє перемирє
і його виповіженє, про ви-
міну воєнних полонених, а на-
віть про матеріальну поміч у-
країнцям в боротьбі проти бо-
льшевиків.

На іншій місці в сій самій
числі "Вперед" є поміщена
слідуюча новинка:

"ЗАВІШЕНЕ ОРУЖЯ."

Комунікат варшавського Ге-
нерального штабу з дня 3 ве-
ресня подає: Договір про за-

вішенє ору-жя з Україною від
з рамени Начальної Команди
польських військ генерал-по-
ручник Дурскі а з рамени ата-
мана Петлюри полковник ге-
нерального штабу Липко. Во-
ни оба підписали договір про
завішенє ору-жя. Договір за-
ключено на час одного місяця,
з можливістю п'ятиденного ви-
повіженє кожної хвилини. До-
говір є чисто військовий. Де-
маркаційна лінія відповідає
хвилевому угрупованню поль-
ських військ і його зарядила
польська Начальна Команда
тільки з військової точки по-
гляду.

Делегація Петлюри у Львові.

"Слово Польке" доносить,
що в повороті з Варшави до
Кам'янця Подільського задер-
жати ся у Львові делегація
Петлюри, złożена з кількох о-
фіцерів. Члени делегації за-
мешкали в краківських готели.

Демаркаційна лінія.

Границя польських військо-
вих впливів має обіймати цілу
залізничну лінію Радивилів-
Здолбунтово-Рівно-Сарни-Лу-
чинськ. На схід від цієї лінії
польські війська стоять му-
шю по Теофіль-Слауту з тим, що
від Сарни можуть посувати ся
польські війська на Коростень
проти большевиків, на полу-
не від Базалі зайняти українсь-
кими військами, польські вій-
ська будуть стояти на лінії
Збруча.

Також в сій самій числі
"Вперед" є подана опінія де-
яких газет про перемирє між
Петлюрою а Поляками. Чита-
ємо там слідуюче:

Голос преси про перемирє.

"Дзеник Людови" у вступ-
ній статті пише, що перегово-
ри про перемирє попередили
пертракції з українськими
делегатами в Варшаві, які ма-
ли політичний характер. В за-
ключенім перемир'ю бачить ся
часопис перший крок до ми-
ра і примиря України з Поль-
щею.

"Газета Поранна" думає, що
ініціатива до заключення пере-
мир'я вийшла від Петлюри. Пе-
ремирє скріпляє сили Петлю-
ри, який зняв Київ. Поліп-
шає також військову ситуацію
Польщі, що дозволяє їй скоро-
тити протибольшевицький
фронт і перекинути війська на
захід проти Німеччини.

"Вінер Альбмайнє Цайтунг"
подає, що російська преса у-
важає перемирє як вступ до
великої протибольшевицької о-
фензиви, на чолі якої станує
французький посол Нулян. На-
чала рада держав "антанти"
зажадала категорично від о-
країнних держав, щоб вони
згодили ся на спільну й одно-
цілну акцію проти больше-
вицької Росії, в противний слу-
чаю загрозила більшою се-
редняків живності.

"Трибуна Польська" тріво-
жить ся на думку, що ору-
жя, яке нині бере Україна від Поль-
щі проти большевиків, може
завтра обернутися проти По-
ляків.

Чи місцеві укр. поповсько-
націоналістичні газети ще й те-
пер скажуть, що все вище на-
ведене є видумкою і Петлюра
ніколи не заключував жадних
угоди з Поляками?

А укр. робітники та фермери
хай добре запам'ятають, що
ніхто инший лише Петлюра є-
дає ся з тою самою польсь-
кою шляхтою, котра заводить
в східній Галичині панщину
та в звыірській спосіб змушує
ся над українським населенєм.

**Угорська Україна під владою
угорського сов. пра-
вительства.**

Львівський "Вперед" з 4 ве-
ресня доносить, що за часів
правління угорського совітсько-
го правительства для Угорсь-
кої України був назначений о-
сібний комісар, в Будапешті
виходив денник "Червона У-
країна", а навіть роблено захо-
ди коло утворення з укр. селян
і робітників на Угорщині у-
країнської червоної гвардії.

НАРАДА, КОТРА НЕ ВІДБУЛА СЯ.

"З ріжних ватажків, які доси оперували на
Україні, більша часть прилучилась до армії Пе-
тлюри, інші знова йдуть тісно з ним або роб-
лять на власну руку (що?)".

(З кореспонденції "У. Г.")

(Трагікомедія в одній дії).

ДІЄВІ ОСОБИ:

ЮЛІАН — голова місії Ва-
тажської Республіки.

СЕМЕН — генерал і націо-
нальний герой Ватажської Ре-
спубліки.

МИХАЙЛО — граф і висо-
кий дипломат Ватажської Ре-
спубліки.

Дієть ся за границею.

ЮЛІАН. — А я там в Аме-
риці все більше беру їх сенті-
ментом. І нічого — уходить.
От наприклад в останній мій
відозві я казав приміром та-
ке (деклямує і проливає кро-
кодильчу слезу):

"Скільки українського жи-
тя вигублено в сій війні,
скільки калік довічних ли-
шить ся, скільки сердець ро-
зірваних від болю, скільки
очей виплаканих, скільки
північено народного бога-
тва, скільки людської праці
марно пропадо... А тепер —
ми тільки бачимо, що наша
Україна скровавлена, окая-
нена, зруйнована і занепа-
чена."

"І та Україна витає Вас, у-
країнські емігранти. Але не
словами болю і жалю, а га-
сами нового життя — того
нового українського життя,
котре творить ся і виростає
на великій руйні!"

— Слава! (Опелески).

ЮЛІАН (продовжає): — Як
розуміють ся, не дурак їм роз-
казувати, як творить ся се
"нове життя", як се робить, на-
приклад, коресп. "У. Г.", кот-
рий пише з Парижа, що

"Петлюра зняв Київ 7
вересня по завзятій борбі з
большевиками. Больше-
вики позамикали були всі
фабрики і робітні Києва і
змовили у всіх робітни-
ків міста проти української
армії."

"Петлюра рішив здобу-
ти Київ штурмом і багнетами,
уникаючи в той спосіб бом-
бардування міста."

Такі подробиці з моєї сторо-
ни були би злишні і шкідливі
а найгрозливіше, поспунали
би вороже сентименту: "Та
Україна витає Вас!"

СЕМЕН. — Ну, так! Так
значно ліпше... Чому взагалі
псувати настільки американсь-
ких українців подробицями
про кроваві атаки багнетами
на робітників Києва... Се трохи
компромітує Ватажську.

МИХАЙЛО. — Пустяк... На-
ша українська преса може і се
легко поправити... Більше важ-
ним є, наприклад, написати, що
все укр. населенє було насиль-
но вивезене рос. імперіяльсь-
ми в Росію і вся Україна те-
пер заселена Москалями-боль-
шевиками, і от проти сих роз-
бишаків і велес атаки на ба-
гнетами нашими хоробрими і на-
ціонально-свободними галич-
ськими військами...

СЕМЕН. — Розуміють ся! Се
легко зробити! Лекше чим
бороти ся з Денікіном...

ЮЛІАН. — Той-же корес-
пондент "У. Г." зробив ще о-
дин важний промах. Він го-
ворить, наприклад, що:

"Українська армія Петлю-
ри, після сьвіжого звіту се-
го графа (Потоцького) чи-
слює 60.000 жовнірів. Петлю-
ри бракує офіцерів. Офі-
цери української армії, се
переважно бувші офіцери
України з австрійської і ро-
сійської армій, в рівній про-
порції"

Нащо, на примір, така подроби-
ця? 40 мільйонів Українців,
котрі виявили свою волю ста-
ти Ватажською Республікою,
не можуть дати більше як 60.
000! Се скандал, брати мої!

МИХАЙЛО. — Се було б
скандалом, як би українське
населенє не було насильно пе-
ревезене в Росію, як напри-
мір, Бельгійці в Німеччину. Але,
раз воно так, то вповні
природно, що серед Москалів
навалившись на Україну не-
гідно і небезпечно рекрутува-

ти людей, ворожо настроєних
проти ідеї Ватажської... І тому
60.000 вповні природно.

СЕМЕН (звертає ся до га-
лерії з кореспондентами). —
Я надію ся, що ви, поважані
панове кореспонденти, нашої
горлої і чесної преси, заміти-
те слова нашого високопова-
жаного брата графа Михайла.

З галерії, де сиділи глупо-
ваті кореспонденти рідних га-
зет розноситься ся гримко і мно-
гоголосно:

— Замітимо...

— Буде як раз так зробле-
но...

— Слухаємо Ваше Ватажес-

тво.

ЮЛІАН. — Я еще замітив,
що наша рідна преса не від-
значає ся гармонійністю.
Я, приміром, говорю в своїй
відозві:

"Українська Народна Ре-
спубліка значить — самос-
тійність України, право і си-
ла українського народа са-
мому правити собою, ріша-
ти свою долю, давати собі
закони і бути творцем сво-
го власного життя"

а тут той-же кореспондент з
Парижа зняв і написав в "У.
Г.", що

"Большевики, цофаючись
на лівні, потягли за собою
всі майже розбишачькі еле-
менти. Тому то тепер по се-
лах України спокій, хотів
нема ніякої організації ні ад-
міністрації"

Так писати просто глупо, бо
виходить, що по відході роз-
бишачьких елементів нарід ли-
ши ся без організації і ад-
міністрації. Се не логічно, бо
організація і адміністрація се-
ла повинні тільки окріпнути
позбувшись розбишачьких е-
лементів, або приходять ся за-
ключати, що були вигнани з
сел іменю елементи організа-
ції і адміністрації села, але в
такім случаю який-же се роз-
бишачький елемент? Треба
було або мовчати або писати
яснішє...

МИХАЙЛО. — Я думаю, бра-
те Юліане, що сі всі промахи
покривають ся нашою робо-
тою, котру ми оба робимо ду-
же добре. Ми все-ж люди зна-
ючі, практичні. Я, наприклад,
дуже одобряю ваш курс, кот-
рий ви взяли в Америці... Там,
розуміють ся, умілі є Ваші пре-
чудні слова:

"Українська Народна Ре-
спубліка значить, що украї-
нська земля перестане бути
колонією для московських,
варшавських та віденських
купців і фабрикантів і від-
дасть свої багатства своєму
народові"

Було би дупо допустити такі
слова з моєї сторони з сими
французькими ранта. Вони
знають тільки купони і про-
центти. Ім я ось що заявив на
днях:

Слава! Слава! Слава на-
шим героям! Хай живе Ва-
тажська!
Зававіса спадає.

ПОГЛЯНЬТЕ НА НАШУ ВИСТАВУ ПРЕМІЙ
НА 856 MAIN STREET.

УЖИВАЙТЕ

ROYAL CROWN SOAP

Щадить купони і жадайте листи премія в РУСЬСЬКІЙ
КНИГАРНІ, під ч. 850 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

The ROYAL CROWN SOAPS Ltd.
654 MAIN ST.
PREMIUM DEPT.

"Як що Ви (Французи)
забезпечите нашу долю, ми
Вам відкрим багатства на-
шої країни. Будьте наші-
ми вихованцями. Дайте
нам промисловість, інжене-
рів і т. д."

От така штука їх візьме! Од-
ним словом все на своїм місці
як належить ся... Ха, ха, ха...
Українські робітники одне, зна-
єте, а французькі ранта друге.

СЕМЕН. — Я хочу поділити
ся враженням... Я і моя армія в
Київ показали будучим поко-
лінням, як треба бороти ся за
землю і волю... Тепер, брате
Юліане, напишіть еще одну ві-
дозву до українських робітни-
ків-продуцентів. Всі знають
тепер, що продукція найголов-
нішє. Без продукції ніяк не
буде можливо... І тому хай у-
країнські робітники в Америці
приготовляють ся робити дов-
го і продукувати много, а вже
ми, як практичні генерали і
висші політики поведемо Ва-
тажську до слави, як се вже я
зробив у Києві... На сім прого-
лошую наряду закінченю.

Всі встають і гримко вита-
ють:

— Слава! Слава! Слава на-
шим героям! Хай живе Ва-
тажська!
Зававіса спадає.

Громенко.

ПРИВІТ

Привіт вам шлю, робітники Канади,
Прихильники свободного розвою,
Що захищате братів своїх від зради
і звете їх до визвольного бою!

Хвала вам, брати, робітники Канади,
Котрим не стало вже терпіння,
І добиваєте своєї волі
На судьбам людського покоління!

Славно, борці, робітники Канади,
Що само сіте між людом свобода!
Хай правді корить ся всі двоногі
Над судьбами людського покоління!

Мене вітшають скрізь робітничі ідеї,
І тішу ся і плачу а в тиші...
І з глибокої душі горючої своєї
Привіт вам шлю, товариші!

Нью Йорк. С. ДОЛОВ.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕНЄ

Отсим подаємо до загального відома, що ми якраз тепер покін-
чили заходи з нашими заграничними кореспондентами відносно ви-
східних грошей до

ГАЛИЧИНИ

БУКОВИНИ

РУМУНІЙ

ПОЛЬЩІ

ЧЕХО-СЛОВАКІ

СЕРБІЙ

Ми будемо раді відновити знайомість з нашими попередніми
клієнтами і можемо запевнити їх про таку саму безпечну і шкуру об-
слугу як і перше.

По більшій інформації пишуть або заходять на нашу адресу:

На, запити листові відповідаємо негайно.

ALLOWAY & CHAMPION

RANKERS AND STEAMSHIP AGENTS